

Byens Hus

af Lotte Fang

Moderne tanker i historiske huse

I juni 2013 bestemte Roskildes byråd:

"at udlåne den tidligere byrådssal til kulturelle, almennyttige og foreningsformål".

Efter en grundig proces med en stor borgerinddragelse blev resultatet Byens Hus, som er to bygninger: Det gamle Rådhus og Duebrødre Hospital. Byrådet bestemte i oktober 2014, at Byens hus skulle fungere som: *"et permanent folkemøde, en forpost for alle kommunens aktører, en katalysator for byliv og et sted for studerende."*

Det gamle Rådhus

I 1531 var Skt. Laurentius kirke blevet revet ned, men tårnet blev skånet, da kirkeklokken også blev brugt, som byens klokke, der styrede dagligdagen. Tomten blev nivelleret og Roskilde havde fået sit første centralbeliggende torv. Indtil en voldsom brand i 1731 lå byens rådhus på Algade.

Nu samledes alle kræfter om at bygget et nyt rådhus. Det blev bygget foran det gamle kirketårn, som dermed blev en del af byens rådhus. Kong Chr. 6 gav penge til opførelsen, men borgerne skulle også selv deltage med arbejdskraft, penge eller materialer. Det nye rådhus stod færdigt i 1735. En stentavle med kongens monogram og ordene: *"Ved Guds og kongens nåde bygt"* blev sat over døren. Tavlen er nu på væggen i tårnrummet. Roskilde havde 1550 indbyggere, som var stolte af deres nye rådhus, som *"gør så herligt parade på Torvet"*.

Med det nye århundrede kom også et nyt syn på fængselsvæsnet. Vel manglede rådhuset plads, men det var især de uhyggelige og usunde fængselsforhold, der var drivkraften i ønsket om et nyt rådhus. Der blev talt og talt og intet gjort. Først da justitsråd Foss i 1837 blev borgmester, skete der noget. Han fik resten af byrådet med på ideen om, at udvide bygningen i bredden i begge sider og bygge en helt ny etage til. Den 26. februar 1839 forelå en meget detaljeret licitations oversigt, sikkert udarbejdet af arkitekten for ombygningen Peter Ernst Iver Kornerup.

Ombygningen gav god plads og fængselsproblemerne blev løst med hele den nye etage, som kun var arrester med den bedst mulige udsigt over byens torv. Det nye rådhus blev indviet d. 22. oktober 1839. 100 af byens 3.138 indbyggere var med til festmiddagen på Prindsen.

Det gamle rådhus omkring år 1870.

Som årene gik, meldte pladsmanglen sig igen. I 1878 var Ting – og Arresthuset bygget, så hele overetagen stod ledig, indtil Roskilde Tekniske Skole flyttede ind. Byen havde i 1880, nu 5.893 indbyggere. Snakken om et nyt rådhus havde allerede været i gang et par år, men som tidligere blev det ved snakken. Igen skulle der en initiativrig mand til.

Købmand, senere agent O. H. Schmeltz var roskildedreng og havde siden 1863 siddet i byrådet. I august 1880 indledte han sin offensiv for med pengegaver, at få byrådet til at bestemme sig for et nybyggeri. Det tog ham et år, men så var bestemmelsen også taget: Roskilde skulle have et nyt rådhus. Efter en konkurrence blev forslaget, som vandt 2. præmien valgt, da det kom nærmest de 50.000 kr. som byrådet ville spendere på byggeriet. Heraf havde O. H. Schmeltz nærmest givet det halve og da en anden af byens købmænd også gav en skærv, så kunne byggeriet begynde.

Agent O.H. Schmeltz.

Arkitekt O. P. Momme havde ikke alene tegnet bygningen, han stod også for udsmykningen af trapperummet, vestibulen, store og lille byrådsal. Alt står uændret, som dengang bygningen var færdig. Den 26. november 1884 holdt byrådet sit første møde i det nye rådhus.

Nedrivningen af det gamle rådhus år 1883.

Selve trapperummet er det gamle tårnrum, så klangen er, som i en kirke. Med rod i folkeviserne, hvor det beskrives, hvordan væggene var dækket med tæpper er væggene bemalet, som om der hænger grønne tæpper foran trappen, de gentages i vestibulen. Trapperummet blev først dekoreret i 1889 og ikke helt efter arkitektens tegninger. Det blev mere enkelt med den franske lilje som gennemgående tema. Hvælvingen er blå med Roskildes byvåben og livets træ groende frem flere steder. Der er bladornamenter omkring vinduet, som oprindeligt havde almindelig

glas, men blev udskriftet med *"et vindue af malet og brændt glas fra det kgl. Sachiske Hofglasmaleri i Düsseldorf"*, som O. H. Schmeltz skriver i sin dagbog. Han betalte 150 kr. for vinduet.

Vestibulen har de malede, grønne tæpper under loftet, som er lakeret med firpas i en mørkere nuance. Bjælkerne har brogede border og konsoller med bladornamenter. Grundfarven på væggene er ligesom i tårnrummet lys okker. På endevæggen hænger Elna Borchs bronzerelief af agent Anders Borch og hans kone Ane Kristine Brønnicke og erindringer om den betydning storkøbmandsfamilierne har haft for Roskilde.

Byrådssalens vægge blev beklædt med imiteret gyldenlædertapet, i 1880'erne ånd med stiliserede blomster, hvis farver står for kærlighed, troskab, liv, storsind, misundelse og renhed, men frem for alt med Roskilde byvåben.

Materialet i et ægte gyldenlæderstapet er kalveskind. Mønstret bliver trykt bagpå, så det på forsiden fremtræder i relief, som belægges med ægte bladguld. Baggrunden får en farve, som fremhæver guldet. I 1880'erne var teknikken i store træk den samme, men materialet var nu papir. Tapetet blev trykt i "rapporter" det vil sige et grundmønster, som blev gentaget igen og igen og hvor kanterne overlappede hinanden. I dette tilfælde var en "rapport" et byvåben og et blomstermotiv. Farverne blev dels trykt, dels håndmalet. Et fif var gået tabt: for at få det rigtige billede, skal det spejlvendes på bagsiden. Det betyder ørnene i byrådssalen

alle ser den forkerte vej. Det blev først opdaget af en kommunal-direktør små 100 år senere.

Et udsnit af tapetet i Byrådssalen, hvor man kan se en såkaldt "rapport" med en spejlvendt ørn.

Loftet er rødt med bjælder, som prydet af syv skjolde på hver side. Det er Roskildes våben og rigsvåbnet, som på det nærmeste er blevet opløst og brugt i forskellige kombinationer, foruden den franske lilje, som står for liv, vækst og hellighed.

Belysningen i tårnrummet og byrådssalen er to meget store lysekroner, det vi i dag vil betegne, som kirkekroner. I byrådssalen er der også lampetter. Lysekronen i vestibulen er mindre og enklere. Da det varede 5 år inden tårnrummet var klar til sin krone, hang begge i mellemtiden i byrådssalen.

Modsat vinduerne er der to indbyggede bænke til tilhørerne. De er smykket med bladværk og griffehoveder. Griffen er et fabeldyr med løvekrop, vinger og hoved som en ørn, men med lodne øren. Dyret er symbolet på den guddommelige vilje og absolutte visdom.

Modsat indgangsdøren er der en stor keramikkamin. Den er brændt i Næstved af Sauer og tegnet af arkitekt Clemmesen. Øverst er rigsvåbnet: de tre springende blå løver med røde hjerter omkring. Ovenover en guldkrone og på begge sider er der bladornamenter. Derpå kong Chr. 9.s monogram omgivet af bladornamenter. Denne del af udsmykningen er malet direkte på skorstenens puds. Så følger en glaseret frise med havguden Neptuns hoved i midten. Det blå vand vælder ud af hans mund. På begge sider af havguden er en trefork og op ad dem slynger to delfiner deres haler. Mellem delfinerne er smukke gule blomster. Symbolikken er håndfast: Neptun hovedet viser hen til Maglekilde, Roskildes vandrigeste kilde, hvis udløb netop er havgudens hoved, selvom, han ved at krænge kæberne så voldsomt kommer til at se ud som en løve. Treforken er Neptuns symbol. Det er med den, han skaber bølgegang og uvejr. Delfinerne står for søfart og handel. En hjertesag for byens politikere før i tiden var, at Roskilde skulle blive en søhandelsby. I byrådssalen er der buster af de danske regenter fra Frederik d. 6. til i dag. Busterne er af gips, men malet, som var det bronze. Oprindeligt har det kun været kongerne Frederik d. 6 - Christian d. 9.

I 1998 i anledning af dronning Margrethe den 2.s besøg på grund af byens 1000 års jubilæum blev busten af dronningen udført af billedhugger Hans Pauli Olsen (f. 24.8.1957 i Torshavn) opstillet.

Den lille byrådssal er der ikke gjort det store ud af. Kun loftet er dekoreret med farverige border og den meget anvendte figur til ornamentik af det nye Jerusalems grundplan.

Duebrødre Hospital

Den 9. august 1157 var der fest i Roskilde. Landets tre konger var samlet på Kongsgården for at arbejde for fred i landet og standse striden dem imellem. Dramatisk er fortællingen, om Kong Svend, som prøvede at tilrane sig magten ved at snigmyrde sine medkonger, medens de spillede skak. Det lykkedes med Kong Knud, men Kong Valdemar blev såret og slap væk. Et manuskript fra 1591 fortæller, at den sårede og udmattede konge søgte ly udenfor byen. Da han krøb sammen i et buskads, hørte han en due i nærheden, som *"gav sig så ynkeligt"*. Da han blev enekonge, huskede han tildragelsen *"og byggede på samme sted et hus, der blev indviet til fromme gerninger, og til hvilket han knyttede et hospital, som han kaldte Duebrødrenes"*.

Duebrødre Hospitals grundlæggelses år kendes ikke. Et dokument kan tolkes derhen, at klosteret eksisterede i 1291. Duebrødre Hospital var en stiftelse, som både omtales som hospital og kloster uden at være dét vi i dag forbinder med disse ord. Stiftelsen havde til formål, at give husly og mad til de, hovedsagelig ældre – mænd som kvinder – der havde brug derfor. Efter indflytningen til bymidten til ærkedegnens tidligere bolig,

blev de gamle bygninger nedrevet og stedet glemt. I 1918 da Duebrødrevej blev anlagt, blev stedet fundet og fundamentstenene til stiftelsens kirke er nu bevaret.

I 1741 lod Kong Christian d. 6. bygge en ny bygning til stiftelsen: den var grundmuret, på en etage og lå på hjørnet af Fondens Bro og Domkirkepladsen. Bygningen havde sygestuer, køkken, et værelse til gangkonen, samt to store rum, der var inddelt i små båse, alle var åbne op til det høje loft. Hver beboer havde sin egen bås. Kvinderne i den ene ende og mændene i den anden. Ægtepar blev således adskilt. Beboerne havde selv gangklæder og sengetøj med. Af Hospitalet fik de en bås, hvor der stod en seng med omhæng, madras og tæppe, en kommode, en lænestol, et bord og et skab. I køkkenet havde hver beboer et skab til deres levnedsmidler. Der boede, foruden gangkonen, 24 beboere, som fik deres underhold af stiftelsen.

I 1830 blev der sat en etage til på bygningen. Nu var der plads til 37 beboerne og ægtepar kunne bo sammen. Beboerne fik ugepenge og et brød på 3 kg om ugen, brændsel, lys, samt fri medicin. De beboere, som ønskede det kunne få et lille stykke jord til dyrkning af grønsager.

Det varede dog ikke længe, før der igen var pladsmangel. Det blev besluttet, at bygge en ny bygning syd for den gamle, således at beboerne havde tag over hoved, medens byggeriet varede. Kort kan det siges: "23. november 1878 hejstes kransen på den nye og prægtige bygning for Duebrødre Hospital i Roskilde, som fuldførtes i september 1879 og indviedes i 1880". Den nye bygning var tegnet af arkitekt J.D. Herholdt og det var de stedlige håndværkere - matadorer: Schledermann, Schumacher og Weber, der stod for udførelsen af den gedigne bygning, som fik et udseende, der skulle matche Chr. d. 1.'s kapel.

Christian Krøll: "Parti fra Duebrødre Hospital", o. 1860.

I den nye bygning var der plads til 34 beboere: ægtepar og enlige af begge køn, foruden en portnerfamilie, hvor konen stod for madlavningen i det store køkken i kælderen. Som lille pige i 1940'erne husker jeg køkkenet. Om sommeren var vinduerne åbne og den gode duft strømmede ud lige i børnehøjde. Jeg kiggede ind og ned på et stort komfur og damer i fuld sving med gryderne.

På 1. sal var der en fælles stue, hvor man samledes i hverdagen og til fester. Den lille tagrytter var en del af et godt ventilations-system, som om natten gav frisk luft i hele huset. Naturligvis var der regler, ikke særlig strenge, men de kunne alligevel godt skabe problemer for nogle, især de mandlige beboere. Porten lukkede kl. 22 præcis. Kom man for sent, var der to muligheder: få fat i portneren eller prøve at kravle over. Adskillige fandt ud af at Herholdts gitter havde gevaldige spidser, som ikke var lette at forcere. Så sad den arme mand fast og portneren måtte alligevel ud for at hjælpe.

Duebrødre Hospital blev i 1967 købt af Roskilde Kommune. Den 1. september 1969 åbnede Roskilde Turistbureau i den nordre ende bygningen. Da kommunesammenlægningen var en realitet i 1970, blev pladsmanglen hurtig mærkbar. To år efter holdt en del af centraladministrationen flyttedag blandt andet fik både borgmesteren og kommunaldirektøren deres kontorer her.

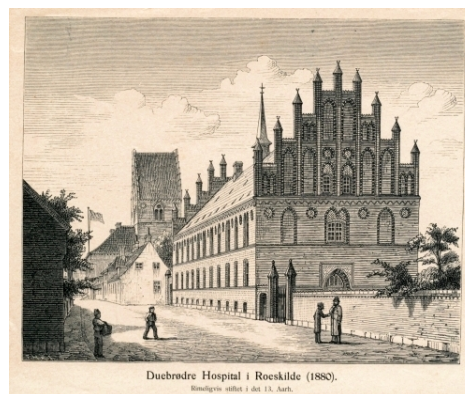
I 1983 åbnede restauranten: Rådhuskælderen. Indretning var "middelalderlig", idet kælderen, selvom den var fra 1878, havde et tydeligt gammelt præg. I middelalderen, havde Roskilde en

rådhuskælder i Algade. Det så man nu stort på. Et er sandhed, reklame noget andet, så der blev skiltet med, at det var Roskildes middelalderlige rådhuskælder.

I 1994 flyttede Turistbureauet ud af Duebrødre Hospital og Roskildes administration overtog lokalerne. I 2003 genåbnedes Rådhuskælderen. "Middelalderen" blev fjernet. Der blev skabt et harmonisk og hyggeligt interiør i stiftelsens gamle køkken og en del af portnerboligen. Efter den 2. kommunesammenlægning blev der igen rokeret rundt. Rådhusalen ville være for lille til det nye byråd og da amterne var nedlagt blev Amtsgården til Roskildes nye rådhus. I marts 2007 flyttede Borgerservice ind i Duebrødre Hospital og Turistbureauet ind i det gamle rådhus i april 2008.

Borgerservice og Turistbureauet skiftede i årene derefter mellem de to bygninger, indtil Borgerservice nu er at finde andre steder i byen og Turistbureauet i Duebrødre Hospital.

Det er stadigvæk muligt at blive gift i den smukke byrådsal, men ellers er de to gamle bygninger gået ind i en ny æra, hvor en vision, om et helt andet samvær mellem borger og kommune end tidligere, bliver ført ud i livet.

Duebrødre Hospital i 1880.